SPECTACOLE

Teatre

OPERA ROMANA: Faust.
TEATRUL NAŢIONAL: Madame Sans Gêne.
STUDIO-UL TEATRULUI NAŢIONAL: Cobaiul (premieră)
TEATRUL LIGII CULTURALE: Rudele.
MODERN: Trenul fantomă (premieră).
TEATRUL COMOEDIA: Mansarda.
TEATRUL REGINA MARIA: Răzbunarea lui Demostene.
TEATRUL LIBER: Miss România.

CINEMATOGRAFE

ARO: Tarakanova şi jurnal.
CAPITOL: Când vrea femeia, jurnal şi complectare.
CARLTON: Necunoscuta, jurnal şi şi complectare.
SCALA: Petru cel Mare şi jurnal Paramount.
SELECT: Cadrilul.
SAVOY: Tamara, jurnal şi completare.
TRIANON: Mazurca albastră şi jurnal Paramount.
FEMINA: Veninul.
REGAL: Victoria, Suverana Angliei şi jurnal.
PALAS BULEVARD: Perlele Coroanei şi Bulldog, detectiv amator.
A.R.P.A.: Tarzan, eroul Junglei, jurnal şi completare.
ROXY: Când vrea femeia, jurnal completare.
CORSO: Calea spre ispăşire, jurnal şi complectare.
ELYSÉE (str. Doamnei 11): Mazurca albastră şi jurnal Paramount.
ATENEUL-TEI: Regina Valsului şi India în Flăcări.
AIDA (Rahovei 151): S'au cunoscut în luna Mai şi Lupul singuratic.
AMERICAN: Contesa Walewska şi O zi la curse.
ASTRA (Şerban Vodă 94): Romanul unei Minore şi Un furt senzational.
BARCELONA: Patimile Domnului Nostru Isus Christos, jurnal şi completare.
COTROCENI: Prinţ şi cerşetor şi Surâsul seducător.
CARMEN (Calea Dudeşti 169): Răscută pentru dans şi Teroare.
CENTRAL (13 Septembrie 196): Curierul secret şi Drumul spre frontieră.
CITY (B-dul Carol 21): Contesa Alexandra şi L'am întâlnit la Paris.
DACIA: Floare de ghiaţă şi Demonii mărilor.
DIANA: Capitan Ianuarie şi Secretul Mumiei.
DICHIU: Gondola cu himere şi Primejdie de moarte.
DORY (Str. Crângaşi 42): Curierul din sud şi Copilul durerii.
EDISON: Tarantella, Drumond detectiv romantic şi artişti.
FORUM: Departe de ţară şi Maman Colibri.
FACLA (Str. Austrului, colţ Mecet): Sissy şi Mimi (Viaţă de boem).
FLORIDA (B-dul Ferdinand 118): Escadronul alb şi Hotelul nebunilor.
FRANKLIN: Istoria se scrie noaptea şi Inamicul femeilor.
GLORIA (Văcăreşti 44): Floarea de ghiaţă şi Parnell.
IZBANDA (Calea Văcăreşti No. 21): Contesa Walewska şi Floare de trotuar.
ILEANA (Str. Avrig No. 1): Scandal în lumea bună şi Teroare.
LUCIFER (Dudeşti 97): Lumpacius Vagabondus şi Colierul blestemat.
LILLY (Cal. Rahovei 236): Panterele roşii şi Văduva din Monte Carlo.
LOLICA: S'au cunoscut în luna Mai şi Cavalerul dreptăţii.
LIZEANU: Groaza în Shanghai, Doamna dela etajul II şi artişti.
LIA (Griviţei 196): Ioshivara şi Pensiunea artistelor.
MARCONI: Prima iubire, Drapelul galben, jurnal şi artişti.
MILANO: Brodwai Melody 1938 şi Femei de noapte.
MARNA (Griviţei 80): Aur şi femei, Inima mea plânge şi artişti.
MODEL: Monstrul galben şi S'au cunoscut în luna Mai.
NISSA (fost Lido): Contesa Alexandra şi Flori din Nissa.
OMNIA: Departe de ţară şi Nuntă cu repetiţii.
ODEON: Orizontul pierdut şi Furtună în Maroc.
ORFEU: Căpitanii Curagioşi şi Adolescenţă.
PARIS (Rahovei 118): Ultima misiune a macului roşu şi Răsbunare.
PACHE: Prin foc şi sabie şi America Melody.
RAHOVA: Fraţii Marx la curse şi Contesa Walewska.
REX (Dudeşti No. 22): Domnişoara mama mea şi Strigătul sălbaticilor.
SPLENDID (Moşilor 290): Califul din Bagdad şi O aventură în Spania.
TRIUMF (Calea Griviţei 335): Ogorul şi Poteca însângerată.
TOMIS: Tango nocturn şi Serenada.

Motociclism

Problema cilindrajului

O latură însemnată în problema motociclismului, o constitue desigur alegerea cilindrajului.

Acest lucru, deosebit de important pentru începători, se prezintă sub forma cea mai acută acum în primăvară, când vraja primului zefir îndreaptă spre motocicletă pe mulţi tineri doritori de excursii şi sport. Mai toţi, nu ştiu să se hotărască însă cu precizie la alegerea maşinei ce le trebue.

Cum fiecare spor de cubaj în ceeace priveşte cilindrajul motocicletei, reprezintă un efort serios pentru punga cumpărătorului, vom da aci câteva lămuriri asupra posibilităţilor şi randamentului modelelor cele mai obişnuite.

Motocicleta de 250 centimetri cubi (cele de un cilindraj inferior vor constitui subiectul unui articol viitor, închinat maşinilor de 175 cmc.) trebue să constitue în ţara noastră adevăratul vehicul popular.

Fiind sprintenă, uşoară, nervoasă şi foarte economică (consumă maximum 3 litri de benzină la 100 de km.), este într'adevăr motocicleta ideală a tânărului care se mulţumeşte să facă excursii cu o rază de acţiune mai limitată (să se plimbe de exemplu, în doi, Duminica până la Snagov) fără să aibă pretenţia de a depăşi 80 de km. pe oră (sunt maşini tot de 250 cmc. cari fug mult mai mult, dar sunt cele speciale).

Deasemeni, această motocicletă, care n'are decât doi cai şi jumătate, este instrumentul cel mai bun de deplasare al slujbaşului care e nevoit să facă zilnic curse în cuprinsul oraşului, fără a avea mult timp de închinat îngrijirii maşinii sale.

Singura diferenţă, care se poate face la acest soi de motocicletă, este că acel ce o ia pentru sport şi distracţie, va alege un model cu supape în cap (adică tip sport), în timp ce acel care o ia mai mult pentru deplasările zilnice, va alege un model cu supape laterale (tip turism) mai puţin nervos şi rapid, dar mai robust şi mai simplu.

Motocicleta de 350 centimetri cubi este maşina de mare sport şi de mare turism (după modelul ales). Intrebuinţată fără ataş, ea dă o viteză întotdeauna superioară de 100 kilometri pe oră, consumând între 4 şi 5 litri de benzină la suta de km.

Fie tipul de sport, fie cel de turism, această maşină dă cele mai mari satisfacţii proprietarului ei, care se poate bizui în vehiculul ce-l are. Cu această motocicletă se pot face excursii de sute de kilometri, cu aproape aceiaşi economie ca şi cu o maşină de 250, dar în condiţii superioare de confort şi rapiditate.

Este pentru moment cea mai bună formulă pentru sportul sau turismul în solo sau în doi (pasagerul stând la spate), fără ataş.

Motocicleta de **500 centimetri cubi**, adevărat mic automobil pe două roţi, are cinci cai putere.

Ea este maşina clasică destinată să tragă un ataş, şi prin transportul celor trei persoane pe care-l poate face (un pilot, un pasager la spate pe motocicletă şi unul în ataş) este prototipul motocicletei de familie.

Motocicleta de 500 cmc. este întrebuinţată şi fără ataş, când proprietarul ei locueşte într'o regiune cu prea multe coaste, sau când, din diverse motive, supune motorul la eforturi prea mari.

In acest caz, pentru ataş se întrebuinţează un cilindraj superior celui de 500 cmc., de exemplu 750 cmc. sau chiar 1000 cmc., cari sunt aproape totdeauna policilindrice.

Dar despre aceste motociclete, cari depăşesc modelele obişnuite (250, 350 şi 500), ne vom ocupa într'un viitor apropiat.

Gr. O. I.

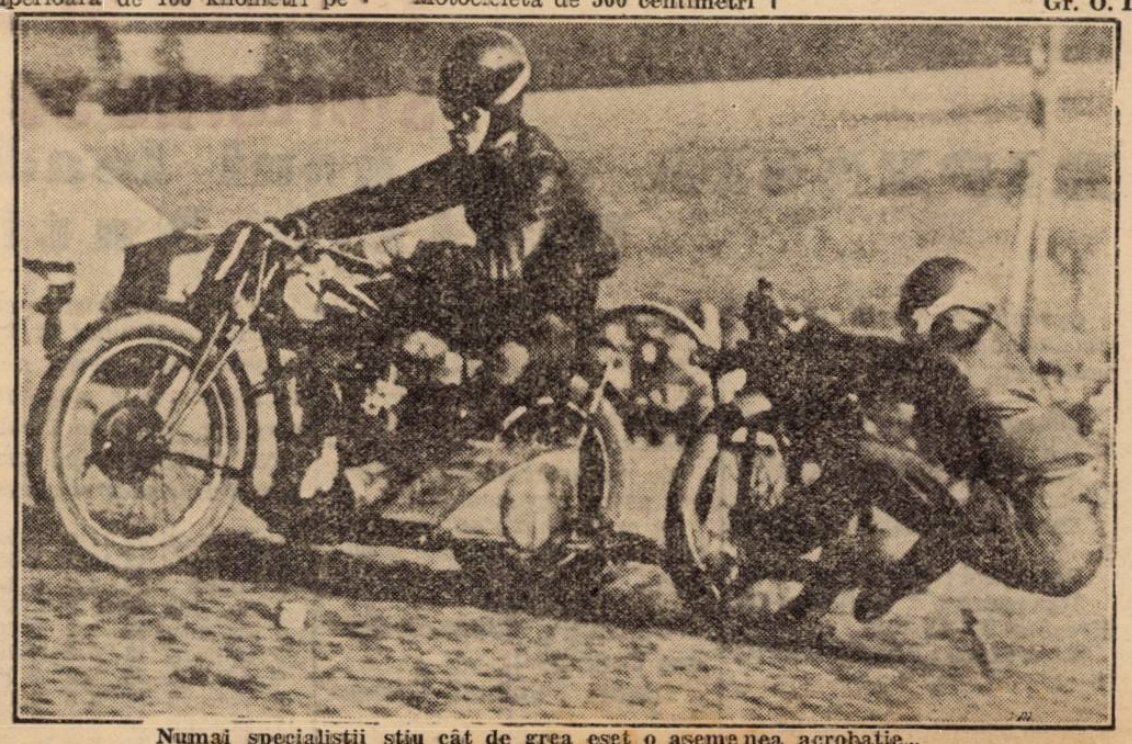

Numai specialiştii ştiu cât de grea eset o asemenea acrobaţie...

„Goalgetterul" mahalalei

Cele două tabere îşi susţineau cu înverşunare interesele.

Era în joc, doar... prestigiul mahalalelor respective.

Şi deşi prima repriză nu se terminase încă, „dealul" conducea cu 10—0.

— „Lăsaţi-vă băăă, că o să rămâneţi fără chiloţi", zbieră cineva.

— „Incă două boabe băeţi şi le luăm băşica" strigă un altul.

Galeria băltăreţilor începu să freamăte. Cum adică, ei au strâns ban cu ban, dela risică, dela bile, dela pălmicică, etc. şi acum „să ne ia mingea nasoii?" Nu, asta nu trebuie să se întâmple. La un consemn, toţi începură să-şi încurajeze favoriţii. „Valea" începu să se mişte şi reuşi goalul de onoare prin Caţaonu.

— „Bravo Caţaoane, bravooo".

— „Hai bă că vine Ghetterul" strigă cineva în culmea fericirei.

Ca electrizată, la auzul acestor cuvinte, galeria văii se întoarse.

In adevăr, dinspre Văcăreşti, venea Mitică, „goalghetterul mahalalei".

Din toate piepturile, se simţea aceiaş respiraţie de uşurare!

— „Ei, acum să le arătăm noi care e mai tare, dealul sau valea".

Galeria adversă începu să aplaude.

Ce se întâmplase? E, mai nimic. Se mai marcase un goal, era 13—1.

In acest timp, Mitică bine legat, un corp de perfect atlet, ochii şi părul de cărbune, sprincenele şi gura arcuite, nasul drept — ajunse la „teren". Toţi se grăbiră să-i dea câte o palmă „prieteneească" pe spate.

— „S'a ras Gioală, l-a înhăţat Curcanu"

Nimeni nu se mai interesă de ce. Bucuria li se citea pe faţă; doar „le venise omu".

— „13—2... bravooo"!

— „Hai Mitică".

— „Incă una ţigane"

— „Trage-o tu la paianjen, să ştie dealu cu cine joacă".

Mitică s'a executat. Era 13—11 pentru deal.

Băltăreţii jubilau...

„13—12, bravoo valea".

— „Huooo dealu".

Balonul trecea dela om la om. Iată că Oană „duce", i-o dă lui Caţaonu şi acesta, Chioruluşi; o centrare precisă şi Mitică egalează: 13—13.

— „S'au dus dracului şi chiloţii şi băşica", remarcă cineva dintre susţinătorii dealului.

Insfârşit, matchul s'a terminat. Valea câştigase cu 15—14.

Cele două galerii, se uitau pe sub sprâncene, una la alta şi mârâiau ca doi ogari ce aşteaptă să se încaere.

Un domn însă, intră printre cei din vale şi-i spuse lui Mitică să treacă a doua zi pe la adresa de pe cartea de vizită ce i-o dădu.

— „Cine-o fi"? se întrebară curioşi băeţii.

— „E antrenorul Jupiterului", spuse cineva, „îl cunosc eu bine". Jupiter, era cea mai bună echipă din Bucureşti.

*

Ziarele anunţau cu litere groase, că Jupiterul făcuse o descoperire senzaţională. Un shooteur formidabil, care va juca în matchul pentru finala Bucureştiului.

Era adevărat. Mitică, ducându-se a doua zi după matchul mahalalei la adresa de pe cartea de vizită, „domnul cel misterios", îl luă la terenul Jupiterului unde rămase entuziasmat de calităţile sale.

De aproape două luni, acesta făcea zilnic antrenament de condiţie şi de trei ori pe săptămână cu balonul.

Deţinea o formă excepţională. In ziua finalei, fu eroul matchului.

Jupiter a câştigat cu 3-0 şi toate cele trei goaluri, fuseseră marcate de Mitică.

După match, era aproape să fie sufocat de gazetari şi admiratori. Se simţea năucit. Nu ştia ce să creadă. Era într'adevăr, vorba de el, Mitică, goalghetterul mahalalei?

Ei da, despre el, altfel nu l-ar fi întrebat atâtea năzbâtii. Era în adevăr vedetă?

Nu ştia. Mitică sta timid într'un colţ al cabinei şi se simţea că are ceva pe suflet.

In cele din urmă rămăsese aproape singur. Antrenorul intră pe uşă şi îl zori să se îmbrace. Ii aşteptau să se ducă la banchet.

Dar nu, trebuia să-i spună.

In aceiaş zi eşise dela Văcăreşti prietenul lui Gioală, care era un portar mult mai bun decât „boanghenul" Jupiterului.

Antrenorul îi promisese, că se va interesa şi despre Gioală.

De fapt nu făcuse mare lucru, furase un pardesiu şi atâta tot.

A avut însă ghinionul să-l prindă. Altfel, Gioală era cel mai bun băiat.

Peste două săptămâni, un nou nume se impunea în presa sportivă. Ionescu zis Gioală, care promitea să devină goal keaperul echipei naţionale.

La Jupiter era mare fierbere.

Bucureştenii urmau să joace în finala campionatului naţional, cu „Carpatina" o echipă ardeleană, de mare valoare şi care era alcătuită numai din unguri.

Din această cauză, conducătorii Jupiterului, se gândiră că n'ar fi deplasat să-l înlocuiască în acest match, pe „Pista" cu Gioală. Cine ştie, afinităţi de sânge şi rasă...

Apoi, prietenul lui Mitică arăta calităţi minunate.

La ultimul antrenament, Gioală intrase pe teren, cu ceva în sân. Mitică se interesă ce are. Nimic, foultase un buzunar.

Acesta se înroşi până în vârful urechilor".

— „Un sportiv nu fură; un sportiv e un cavaler. Ai uitat sfaturile antrenorului? De azi înainte nu mai suntem prieteni".

Mitică se depărtă, iar Gioală cu paşi târîţi, se îndreptă spre cabină.

De ce? Poate voia să fie sportiv.

După două zile, avea loc matchul cu „Carpatina". Mitică nu mai vorbea cu Gioală şi acesta se simţia pierdut.

In sfârşit, arbitrul flueră şi întâlnirea finală începu.

Fini technicieni, „ardelenii" se apropiară de poarta Jupiterului şi Mikloş expedie o minge anemică. Spre surprinderea generală însă, ea intră în plasă.

Antrenorul era consternat. Mitică se apropie de Gioală, îi spuse ceva, îşi strânseră mâinile şi se depărtă spre centru. Ochii acestuia aveau o strălucire extraordinară. Părea să-şi fi găsit un echilibru, pe care şi-l pierduse prin el însăşi.

Matchul continuă. Inaintarea Carpatinei bombarda încontinuu poarta Jupiterului. Nu mai putea marca însă nimic. In poartă era un diavol. Mulţimea fremăta de satisfacţie. Repriza se termină fără a se mai înscrie ceva.

In a doua parte a jocului, Jupiter marcă patru goaluri şi câştigă titlul de campion al ţării. Pentru prima dată dela război, această onoare, *trecea Carpaţii.*

Publicul trăia momente de exaltare.

Pe teren, doi jucători se îmbrăţişau şi plângeau în acelaş timp. Erau eroii şi factorii determinanţi ai victoriei.

— „A fost o greşală, pe care am reparat-o, zise Gioală; de azi înainte, nu mai pot fi aceia ce am fost".

„SUNT SPORTIV".

TOMA ALEXANDRESCU